



KRAJSKÝ ÚŘAD

MORAVSKOSLEZSKÝ KRAJ

28. října 2771/117, 702 00 Ostrava



Čj.: MSK 68908/2023
Sp. zn.: ÚPS/10856/2023/Bač
330.1 A10
Vyřizuje: Ing. Ivana Bačáková
Odbor: Odbor krajský stavební úřad
Telefon: 595 622 958
Fax: 595 622 126
E-mail: posta@msk.cz
Datum: 2024-06-14
Vypraveno: 2024-06-14

Rozhodnutí

Krajský úřad Moravskosleszského kraje, odbor krajský stavební úřad, jako odvolací správní orgán příslušný dle ust. § 67 odst. 1 písm. a) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů, a podle ust. § 11 odst. 1 písm. b), ust. § 89 odst. 1 a ust. § 178 odst. 1 a 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, za použití ust. § 90 odst. 1 písm. b) téhož zákona

ruší

rozhodnutí Městského úřadu Bílovec, odboru stavební úřad, **č. j. MBC/6985/23/SÚ/Hyn 2581/2020 ze dne 6. 3. 2023**, kterým byla k žádosti Správy železnic, státní organizace, se sídlem Dlážďená 1003/7, 110 00 Praha-Nové Město, podané dne 14. 9. 2020, podle ust. § 92 odst. 1 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění účinném do 31. 12. 2023, umístěna stavba nazvaná „Rekonstrukce mostu v km 6,527 trati Studénka-Bílovec“ na pozemku parc. č. 2585/1 v katastrálním území Bílovec-město a na pozemku parc. č. 2190/11 v katastrálním území Velké Albrechtice, **a věc vrací** Městskému úřadu Bílovec, odboru stavební úřad, **k novému projednání.**

Účastníci řízení podle ust. § 27 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů:

- Správa železnic, státní organizace, IČO 70994234, Dlážďená 1003/7, 110 00 Praha - Nové Město
- město Bílovec, IČO 00297755, Slezské náměstí 1/1, 743 01 Bílovec
- ČEZ Distribuce a. s., IČO 24729035, Teplická 874/8, 405 02 Děčín-Podmokly
- GasNet s. r. o., IČO 27295567, Klíšská 940/96, 400 01 Ústí nad Labem
- Severomoravské vodovody a kanalizace Ostrava a. s., IČO 45193665, 28. října 1235/169, 709 00 Ostrava - Mariánské Hory

Odůvodnění

Z důvodu zachování kontinuity řízení Krajský úřad Moravskosleszského kraje, odbor krajský stavební úřad (dále jen „odvolací orgán“), nejprve uvádí, že Městský úřad Bílovec, odbor stavební úřad (dále jen „stavební úřad“), obdržel dne 14. 9. 2020 od Správy železnic, státní organizace, se sídlem Dlážďená 1003/7, 110 00

Tel.: 595 622 222 IČ: 70890692
Fax: 595 622 126 DIČ: CZ70890692
ID DS: 8x6bxsd Č. účtu: 1650676349/0800



www.msk.cz

Praha-Nové Město (dále jen „žadatel“), žádost o vydání rozhodnutí o umístění stavby nazvané „*Rekonstrukce mostu v km 6,527 trati Studénka-Bílovec*“ na pozemku parc. č. 2585/1 v katastrálním území Bílovec-město a na pozemku parc. č. 2190/11 v katastrálním území Velké Albrechtice. K žádosti byla doložena dokumentace pro vydání územního rozhodnutí (dále jen „DÚR“), kterou ověřil Ing. David Rose, autorizovaný inženýr pro mosty a inženýrské konstrukce, ČKAIT 1004785. Dle žádosti a podkladů k ní doložených je předmětem stavby rekonstrukce železničního mostu, který je ve špatném technickém stavu, a tvoří výrazné omezení provozu na překračované silnici III/46418 na hranici města Bílovec a obce Velké Albrechtice. V současné době je podjezdná výška železničního mostu 3 m a volná šířka pod mostem 6 m, s tím, že pohyb vozidel je s ohledem na šíři pozemní komunikace pod mostním tělesem regulován dopravní značkou P7 Přednost protijedoucích vozidel ze strany od Bílovce. V rámci stavby bude provedeno odbourání stávajícího kamenného klenbového mostu, odbourání železničního svršku a spodku, a následně bude proveden nový železobetonový most, nový železniční spodek a svršek. Po provedení rekonstrukce mostu bude šířkové a výškové uspořádání pozemní komunikace uvedeno do normového stavu, podjezdná výška železničního mostu bude 4,65 m včetně rezervy a volná šířka pod mostem bude odpovídat kategorii S 7,5, což umožní obousměrný provoz vozidel. V předložené DÚR je opakovaně uváděno, že realizací projednávaného záměru má dojít k odstranění nebezpečného místa na komunikaci i dráze. Po provedeném správním řízení stavební úřad vydal dne 25. 1. 2021 pod č. j. MBC/2267/21/SÚ/Hyn 2581/2020 rozhodnutí, kterým podle ust. § 92 odst. 1 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění účinném do 31. 12. 2023 (dále jen „stavební zákon“), předmětnou stavbu umístil. Proti vydanému rozhodnutí podali odvolání účastníci řízení, obec Velké Albrechtice, Velké Albrechtice 119, 742 91 Velké Albrechtice, Eva Longinová, bytem Velké Albrechtice 240, 742 91 Velké Albrechtice, Barbora Dluhošová, bytem Pivovarská 512/5b, 682 01 Vyškov (tzv. opomenutý účastník řízení), všichni prostřednictvím svého zástupce Mgr. Jiřího Kubaly, advokáta se sídlem J. V. Sládka 35, 738 01 Frýdek-Místek, a rovněž město Bílovec, Slezské náměstí 1, 743 01 Bílovec. Věc se tak stala předmětem odvolacího řízení. Po přezkoumání rozhodnutí a řízení, které jeho vydání předcházelo, v rozsahu ust. § 89 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění účinném do 31. 12. 2023 (dále jen „správní řád“), dospěl odvolací orgán k závěru, že jej nelze ponechat v platnosti, neboť bylo vydáno v rozporu s právními předpisy. Odvolací orgán proto napadené rozhodnutí stavebního úřadu rozhodnutím ze dne 16. 5. 2022, č. j. MSK 61147/2021, zrušil a věc vrátil stavebnímu úřadu k novému projednání, přičemž specifikoval zjištěná pochybení. Hlavním důvodem pro tento postup byla zejména skutečnost, že stavební úřad se v průběhu územního řízení dopustil procesních pochybení (zejména opomenul Barboru Dluhošovou jako účastníka řízení, čímž jí znemožnil se zúčastnit předmětného správního řízení), že žadatel nedoložil k žádosti takové podklady, které by byly dostačující pro posouzení umístění daného stavebního záměru, a také to, že stavební úřad vydané rozhodnutí ve smyslu ust. § 68 odst. 3 správního řádu řádně neodůvodnil a řádně se nevypořádal s námitkami účastníků řízení. Citované rozhodnutí odvolacího orgánu nabylo právní moci dne 16. 5. 2022. Spis ve věci obdržel stavební úřad od odvolacího orgánu dne 20. 7. 2022.

V rámci nového projednání věci stavební úřad nejprve v souladu s názorem odvolacího orgánu opatřením ze dne 16. 8. 2022 vyzval žadatele k doplnění předložené DÚR, tak aby tato, resp. situační výkres, obsahoval jednak legendu grafických značek a zákresů v něm obsažených, ale zejména vyznačené vzdálenosti umísťované stavby od hranice sousedních pozemků a staveb, a také k upřesnění ve vztahu ke staveništi. Stavební úřad současně vedené řízení usnesením přerušil. Stavební úřad se zároveň, opět v souladu s názorem odvolacího orgánu, obrátil v rámci součinnosti dle ust. § 8 odst. 2 správního řádu na příslušné správní orgány, které hájí veřejné zájmy na úseku dopravy, ovzduší a ochrany veřejného zdraví, se žádostí o vyjádření k uplatněným námitkám, které spadají do jejich působnosti. S ohledem na názor odvolacího orgánu se stavební úřad obrátil rovněž na Krajský úřad Moravskoslezského kraje, odbor dopravy (dále jen „odbor dopravy“), se žádostí o vydání závazného stanoviska ve smyslu ust. § 40 odst. 3 písm. f) zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních

komunikacích, ve znění pozdějších předpisů. Ze spisu plyne, že dne 30. 9. 2022 stavební úřad obdržel vyjádření Krajské hygienické stanice Moravskoslezského kraje se sídlem v Ostravě (dále jen „KHS“), ze dne 29. 9. 2022, dne 7. 10. 2022 žadatel doplnil požadované podklady, a dne 18. 10. 2022 stavební úřad obdržel od odboru dopravy souhlasné závazné stanovisko č. j. MSK 111096/2022 z téhož dne a také vyjádření Městského úřadu Bílovec, odboru životního prostředí a územního plánování, jako příslušného orgánu ochrany ovzduší, z téhož dne.

Stavební úřad následně opatřením ze dne 16. 11. 2022 oznámil účastníkům řízení (pozn. odvolacího orgánu – stavební úřad usnesením ze dne 18. 8. 2022 rozhodl, že Spolek obce Velké Albrechtice není účastníkem předmětného řízení), a dotčeným orgánům pokračování územního řízení v dané věci. Vzhledem k tomu, že počet účastníků řízení přesáhl počet 30, tj. jedná se o řízení s velkým počtem účastníků, doručoval stavební úřad v předmětném řízení postupem podle ust. § 144 odst. 6 správního řádu. Stavební úřad dal zároveň účastníkům řízení možnost v souladu s ust. § 36 odst. 3 správního řádu vyjádřit se k podkladům rozhodnutí před jeho vydáním, a to do 5 pracovních dnů ode dne doručení tohoto opatření.

Dle záznamu založeného ve spise se dne 25. 11. 2022 dostavil ke stavebnímu úřadu Mgr. Jiří Kubala, který nahlédl do spisu v dané věci. Téhož dne pak stavební úřad obdržel prostřednictvím Mgr. Jiřího Kubaly vyjádření obce Velké Albrechtice, v nichž uvádí, že se zamýšlenou stavbou nadále nesouhlasí a považuje za nutné nařízení ústního jednání spojeného s ohledáním na místě, poukazuje na krátkou lhůtu na seznámení s podklady rozhodnutí a na to, že doložený koordinační situační výkres je nečitelný; současně zmiňuje, že stavební úřad neposkytl účastníkům řízení možnost uplatnit v rámci nového projednání věci jejich námítky. Ze spisu plyne, že stavební úřad téhož dne zaslal Mgr. Jiřímu Kubalovi koordinační situační výkres v digitální podobě prostřednictvím emailu.

Ze spisu dále plyne, že žadatel doložil dne 2. 12. 2022 stavebnímu úřadu koordinační situační výkres C.3 v měřítku 1:500. Stavební úřad dále žadatele opatřením ze dne 23. 12. 2022 vyzval k doplnění příslušných vyjádření a sdělení, která již pozbyla platnosti, a to včetně závazného stanoviska orgánu územního plánování. Stavební úřad současně vedené řízení usnesením přerušil. Požadovaná vyjádření a sdělení žadatel doložil stavebnímu úřadu dne 31. 1. 2023, a to včetně souhlasného koordinovaného závazného stanoviska Městského úřadu Bílovec, odboru životního prostředí a územního plánování, ze dne 26. 1. 2023, č. j. MBC/2870/23/ŽP/Koc 179/2023.

S ohledem na doplněné podklady poskytl stavební úřad účastníkům řízení opatřením ze dne 2. 2. 2023 opětovně možnost nahlédnout do podkladů rozhodnutí ve smyslu ust. § 36 odst. 3 správního řádu, a to ve lhůtě 5 pracovních dnů ode dne doručení tohoto opatření. Dne 16. 2. 2023 stavební úřad obdržel vyjádření obce Velké Albrechtice, zasláné prostřednictvím jejího zástupce Mgr. Jiřího Kubaly, v němž uvedla, že se zamýšlenou stavbou nadále nesouhlasí, odkazuje na všechny své předchozí námítky, a nadále je přesvědčena, že ve věci je třeba nařídit ústní jednání spojené s ohledáním na místě.

Stavební úřad následně vydal dne 6. 3. 2023 pod č. j. MBC/6985/23/SÚ/Hyn 2581/2020 rozhodnutí, kterým podle ust. § 92 odst. 1 stavebního zákona umístil předmětnou stavbu.

Dne 28. 3. 2023 podali proti vydanému rozhodnutí odvolání účastníci řízení, obec Velké Albrechtice, Eva Longinová, a Barbora Dluhošová, všichni prostřednictvím svého zástupce Mgr. Jiřího Kubaly, s tím, že kromě toho, že rozhodnutí je v rozporu s právními předpisy, je věcně nesprávné a že napadají předložená závazná stanoviska dotčených orgánů, dále uvedli, že odvolání budou dodatečně doplněna. Stavební úřad následně

svým opatřením ze dne 30. 3. 2023 vyzval zástupce odvolatelů k doplnění odvolacích důvodů, což bylo zástupcem jmenovaných provedeno dne 11. 4. 2023, a jsou následující (pozn.: odvolací orgán důvody odvolání pro přehlednost shrnul do jednotlivých bodů tak, aby obsah odvolání zůstal zachován):

1. Umístěním předmětné stavby dojde k „brutálnímu“ zhoršení kvality prostředí spočívající v tom, že v místě bude nyní průjezd kamionové dopravy možný bez omezení. Nesouhlasíme s konstatováním stavebního úřadu, že nedojde k žádné změně proti stávajícímu stavu, neboť realizací stavby dojde k rozšíření průjezdu pod mostem jak do šířky, tak do výšky. Vypořádání námitek směřujících do kvality prostředí nepovažujeme za dostatečné, kdy stavební úřad současně nedbal vodítek poskytnutých mu odvolacím orgánem v jeho rozhodnutí ze dne 16. 5. 2022. Stavební úřad poukazuje na možnost vydání zákazu využívání silnice tranzitní dopravou, ale není jisté, zda by k tomu došlo, navíc je zde možnost výjimky z tohoto zákazu.
2. Nesouhlasíme s vypořádáním procesní námítky ve věci ústního jednání, které je dle našeho názoru zcela namístě, neboť stavba je pouze předstupněm k zamýšlené výstavbě v průmyslové zóně. Postup stavebního úřadu, který ústní jednání spojené s ohledáním na místě nejprve nařídil, a následně od něj upustil, aniž by uvedl důvody, které jej k tomuto vedly, je nezákonný a nepřezkoumatelný.
3. Máme za to, že okruh účastníků řízení byl stavebním úřadem nesprávně určen, tento je třeba rozšířit minimálně na všechny vlastníky pozemků, kteří budou případnou stavbou a jejím provozem dotčeni hlukem a světlem, což se týká i zamýšlených navazujících staveb v zamýšlené průmyslové zóně a všech vlastníků nemovitých věcí podél silnice III. třídy č. III/46418, a nebyl řádně odůvodněn.
4. Nesouhlasíme s vypořádáním námítky týkající se vyjádření a stanovisek správců technické infrastruktury z důvodu, že se nedotýkají práv odvolatelů.
5. Postup stavebního úřadu, který si vyžádal součinnost správních orgánů ještě před úplným doplněním podkladů žadatelem, byl vadný.
6. Stavební úřad se vůbec nevyjádřil k tomu, proč nepovažuje námítku Evy Longinové za námítku týkající se existence nebo rozsahu vlastnických práv ve smyslu ust. § 89 odst. 6 stavebního zákona, a nevyjádřil se ani k námítce, že stavba má zasahovat rovněž na pozemky parc. č. 868/1, 881/7, 2488, 2492 a 2493/2 v k. ú. Velké Albrechtice.
7. Nesouhlasíme s vypořádáním námítky ohledně toho, že předložená DÚR neodpovídá názvy a členěním vyhlášce č. 499/2006 Sb., o dokumentaci staveb, ve znění účinném do 31. 12. 2023 (dále jen „vyhláška č. 499/2006 Sb.“), kdy ani výkresy, které jsou součástí výroku napadeného rozhodnutí, neobsahují vyznačení vzdálenosti umístěvané stavby od hranice sousedních pozemků či sousedních staveb a napadený výrok je stále neurčitý, a předmětný výkres stále ani neobsahuje legendu značek a zákresů v něm obsažených (např. zákres znázorněný v bodě č. 9 – není zřejmé, co znamená). Stavební úřad současně neobjasnil, jak se vypořádal s konstatovanou nedostatečností DÚR.
8. Podmínky v územním rozhodnutí nemají obsahovat podmínky pro realizaci stavby, a podmínky č. 3, 4 a 5 jsou tak vadné.
9. Stavební úřad v písemném vyhotovení rozhodnutí neuvedl všechna jména a příjmení účastníků řízení ve smyslu ust. § 69 odst. 2 správního řádu.

Stavební úřad poté opatřením ze dne 19. 4. 2023 umožnil ostatním účastníkům řízení v souladu s ust. § 86 odst. 2 správního řádu vyjádřit se k podaným odvoláním. Ze spisu plyne, že této možnosti žádný z účastníků řízení nevyužil, a stavební úřad následně postoupil podaná odvolání spolu se spisem v souladu s ust. § 88 odst. 1 správního řádu odvolacímu orgánu, který je obdržel dne 16. 5. 2023.

Podaná odvolání odvolací orgán posoudil z hlediska jejich přípustnosti a včasnosti ve smyslu ust. § 81 odst. 1 a § 83 odst. 1 správního řádu a dospěl k závěru, že jsou přípustná, neboť byla podána účastníky řízení, a včasná, což potvrzují doklady o doručení rozhodnutí založené ve spise. Odvolací orgán posoudil podaná odvolání podle ust. § 82 správního řádu a dospěl k názoru, že podaná odvolání splňují náležitosti dané tímto ustanovením správního řádu.

Odvolací orgán podle ust. 89 odst. 2 správního řádu *přezkoumává soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy. Správnost napadeného rozhodnutí přezkoumává jen v rozsahu námitek uvedených v odvolání, jinak jen tehdy, vyžaduje-li to veřejný zájem. K vadám řízení, o nichž nelze mít důvodně za to, že mohly mít vliv na soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy, popřípadě na jeho správnost, se nepřihlíží.* Po přezkoumání napadeného rozhodnutí z výše uvedených hledisek dospěl odvolací orgán k následujícímu závěru:

Na úvod odvolací orgán uvádí, že dne 1. 1. 2024 nabyl účinnosti zákon č. 283/2021 Sb., stavební zákon, ve znění pozdějších předpisů, který v ust. § 334a odst. 3 stanovil, že v přechodném období se bude ve věcech záměrů podle tohoto zákona postupovat podle dosavadních právních předpisů s výjimkou věcí týkajících se vyhrazených staveb uvedených v příloze č. 3 k tomuto zákonu, staveb s nimi souvisejících a tvořících s nimi soubor staveb. Přechodným obdobím se podle ust. § 334a odst. 3 téhož zákona rozumí období od 1. 1. 2024 do 30. 6. 2024. Pro účely přechodných ustanovení v části dvanácté hlavě II dílu 4 se za den nabytí účinnosti tohoto zákona považuje 1. 7. 2024. Odvolací orgán proto v předmětném odvolacím řízení postupoval podle dosavadních právních předpisů účinných ke dni 31. 12. 2023, tedy zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění do 31. 12. 2023 (jak již byl v předchozím textu uváděn jako „stavební zákon“) a jeho prováděcích právních předpisů.

S ohledem na skutečnost, že odvolání směřovala i proti obsahu závazných stanovisek dotčených orgánů, která byla podkladem pro vydání napadeného rozhodnutí, nechal odvolací orgán nejprve přezkoumat souhlasné závazné stanovisko odboru dopravy č. j. MSK 111096/2022 ze dne 18. 10. 2022. Odvolací orgán postupoval v souladu s ust. § 149 odst. 7 správního řádu, které zejména stanoví, že *jestliže odvolání směřuje proti obsahu závazného stanoviska, vyžádá odvolací správní orgán potvrzení nebo změnu závazného stanoviska od správního orgánu nadřízeného správnímu orgánu příslušnému k vydání závazného stanoviska.* Dne 3. 10. 2023 odvolací orgán obdržel od Ministerstva dopravy (dále jen „MD“), závazné stanovisko č. j. MD-32241/2023-930/3 ze dne 2. 10. 2023, kterým bylo **potvrzeno souhlasné závazné stanovisko** odboru dopravy č. j. MSK 111096/2022 ze dne 18. 10. 2022. V odůvodnění svého závazného stanoviska MD konstatovalo, že závazné stanovisko odboru dopravy není nezákonné či nesprávné, a proto jej potvrdilo. MD se ve svém závazném stanovisku rovněž vyjádřilo k odvolacím námitkám.

Vzhledem k doplněnému podkladu v odvolacím řízení postupoval odvolací orgán podle ust. § 36 odst. 3 správního řádu a opatřením ze dne 7. 3. 2024 umožnil účastníkům řízení vyjádřit se k podkladům rozhodnutí, a to ve lhůtě 5 pracovních dnů ode dne doručení tohoto opatření. Na základě telefonické žádosti odvolací orgán zaslal dne 11. 3. 2024 žadateli výše zmíněný výsledek přezkumu závazného stanoviska odboru dopravy.

Možnosti nahlédnout do podkladů rozhodnutí využil dne 14. 3. 2024 zástupce odvolatelů, Mgr. Jiří Kubala. K podkladům rozhodnutí se nikdo z účastníků řízení nevyjádřil.

V souvislosti s napadením obsahu závazných stanovisek dotčených orgánů, která byla podkladem pro vydání napadeného rozhodnutí, odvolací orgán považuje za nutné ještě zmínit, že v průběhu předchozího odvolacího řízení bylo postupem dle ust. § 149 odst. 7 správního řádu s ohledem na obsah tehdy podaných odvolání přezkoumáno souhlasné koordinované závazné stanovisko Městského úřadu Bílovec, odboru životního prostředí a územního plánování, ze dne 25. 1. 2019, č. j. MBC/2402/19/ŽP/Koc 139/2019, jehož součástí jsou závazná stanoviska dotčených orgánů vydaná k předmětnému záměru z hlediska ochrany veřejných zájmů, které Městský úřad Bílovec hájí podle zvláštních právních předpisů z oblasti životního prostředí, územního plánování a dopravy. Toto souhlasné koordinované závazné stanovisko bylo příslušnými nadřízenými správními orgány potvrzeno v rozsahu závazných stanovisek v oblastech veřejné správy lesní hospodářství, vodní hospodářství, územní plánování, dále změněno v oblasti veřejné správy na úseku ochrany přírody a krajiny (pouze formální změna), v oblasti odpadového hospodářství se závazné stanovisko stalo s ohledem na zákon č. 541/2020 Sb., o odpadech, účinný od 1. 1. 2021, obsolentní (neúčinné), a v oblasti dopravy bylo závazné stanovisko odborem dopravy zrušeno, neboť nemělo být vůbec vydáno. Jelikož se stavební úřad s ohledem na upozornění úřadu územního plánování uvedené v souhlasném koordinovaném závazném stanovisku ze dne 25. 1. 2019, že doba platnosti jeho závazného stanoviska je 2 roky od jeho vydání, domníval, že toto závazné stanovisko úřadu územního plánování pozbylo platnosti dne 25. 1. 2021, požadoval po žadateli doložení nového závazného stanoviska úřadu územního plánování. Jak plyne ze spisu, žadatel se obrátil na Městský úřad Bílovec se žádostí o vydání nového koordinovaného závazného stanoviska, které bylo následně vydáno dne 26. 1. 2023 pod č. j. MBC/2870/23/ŽP/Koc 179/2023. Odvolací orgán k tomuto předně uvádí, že závazné stanovisko úřadu územního plánování, které je součástí souhlasného koordinovaného závazného stanoviska ze dne 25. 1. 2019 platnosti nepozbylo, a to s ohledem na ust. § 96b odst. 7 písm. a) stavebního zákona, kde se uvádí, že *závazné stanovisko nepozbylo platnosti bylo-li na základě žádosti podané v době jeho platnosti vydáno územní rozhodnutí, společné povolení nebo jiné obdobné rozhodnutí podle jiného zákona a toto rozhodnutí nabylo právní moci*. Platnost ostatních závazných stanovisek dotčených orgánů, která jsou součástí souhlasného koordinovaného závazného stanoviska ze dne 25. 1. 2019, pak není právními předpisy omezena. Z uvedeného tak vyplývá, že celé souhlasné koordinované závazné stanovisko ze dne 25. 1. 2019 je stále platné. Z ust. § 4 odst. 4 stavebního zákona dále plyne, že *dotčený orgán je vázán svým předchozím stanoviskem nebo závazným stanoviskem. Navazující stanoviska nebo navazující závazná stanoviska mohou dotčené orgány v téže věci uplatňovat pouze na základě nově zjištěných a doložených skutečností, které nemohly být uplatněny dříve a kterými se podstatně změnily podmínky, za kterých bylo původní stanovisko nebo závazné stanovisko vydáno, nebo skutečností vyplývajících z větší podrobnosti pořízené územně plánovací dokumentace nebo podkladů pro rozhodnutí nebo jiný úkon orgánu územního plánování nebo stavebního úřadu podle tohoto zákona, jinak se k nim nepřihlíží*. Souhlasné koordinované závazné stanovisko ze dne 26. 1. 2023 tak s ohledem na uvedené nemá ani charakter navazujícího souhlasného koordinovaného závazného stanoviska (ani tak není označeno), neboť předmětem územního řízení je stále stejný záměr (předložená DÚR byla v rámci nového projednání věci pouze upřesněna, přičemž z pohledu posuzovaného řešení se vůbec nic nezměnilo), a z předmětného nově vydaného souhlasného koordinovaného závazného stanoviska ani jiných podkladů nevyplývá, že by došlo ke změně v území ve smyslu výše citovaného ust. § 4 odst. 4 stavebního zákona. Odůvodnění závazných stanovisek dotčených orgánů v nově vydaném souhlasném koordinovaném závazném stanovisku ze dne 26. 1. 2023 je obsahově totožné s odůvodněním závazných stanovisek dotčených orgánů v souhlasném koordinovaném závazném stanovisku ze dne 25. 1. 2019. Odvolací orgán proto posoudil souhlasné koordinované závazné stanovisko ze dne 26. 1. 2023 jako vyjádření deklarující aktuálnost podkladového souhlasného koordinovaného závazného stanoviska ze dne 25. 1. 2019, a z tohoto důvodu

nežádal o jeho přezkum podle ust. § 149 odst. 7 správního řádu, neboť ten již proběhl na základě odvolání podaných k prvnímu rozhodnutí stavebního úřadu ve věci.

V průběhu předchozího odvolacího řízení bylo postupem dle ust. § 149 odst. 7 správního řádu s ohledem na obsah tehdy podaných odvolání přezkoumáno rovněž souhlasné závazné stanovisko Drážního úřadu, územního odboru Olomouc (dále jen „drážní úřad“), č. j. DUCR-57694/20/Vs ze dne 9. 10. 2020, které bylo jeho nadřízeným správním orgánem, tj. MD, potvrzeno závazným stanoviskem ze dne 30. 7. 2021. S ohledem na tuto skutečnost není ani v tomto případě důvod opakovaně aplikovat ust. § 149 odst. 7 správního řádu.

Odvolací orgán se dále zabýval otázkou, zda stavební úřad postupoval v novém projednání věci v souladu s jeho právním názorem uvedeným v jeho rozhodnutí č. j. MSK 61147/2021 ze dne 16. 5. 2022. Kromě zásadní vady spočívající v opomenutí účastníka řízení měl odvolací orgán dále výhrady k doložené DÚR a k výroku rozhodnutí stavebního úřadu, stejně jako k jeho odůvodnění, které nesplňovalo požadavky na jeho obsah dle ust. § 68 odst. 3 správního řádu, zejména nebyly řádně vypořádány uplatněné námítky účastníků řízení. Odvolací orgán konstatuje, že stavební úřad v rámci nového projednání věci postupoval v souladu s jeho názorem, když žadatele vyzval k upřesnění předložené DÚR, a když si obstaral závazné stanovisko odboru dopravy a vyjádření správních orgánů v rámci součinnosti k uplatněným námitkám účastníků řízení. Odvolací orgán musí rovněž uvést, že stavební úřad přehodnotil i okruh účastníků vedeného správního řádu, mj. mezi ně již zahrnul i původně opomenutého účastníka řízení, Barboru Dluhošovu, jako spoluvlastníka pozemku parc. č. 2488 v k. ú. Velké Albrechtice, odstranil většinu vytknutých vad ve výroku rozhodnutí a podrobněji se věnoval i jeho odůvodnění.

V souvislosti s postupem stavebního úřadu v průběhu nového projednání věci nicméně odvolací orgán zjistil **zásadní procesní pochybení, jímž bylo vedené územní řízení zatíženo závažnou vadou. Stavební úřad totiž v průběhu nového projednání věci po doplnění a upřesnění DÚR neposkytl účastníkům řízení opětovně lhůtu pro uplatnění jejich námitek.** Teprve po doplnění DÚR se totiž žádost o vydání rozhodnutí o umístění předmětné stavby stala úplnou. Tím, že stavební úřad účastníkům řízení neposkytl po doplnění DÚR lhůtu pro uplatnění námitek, došlo k porušení jejich základních procesních práv. Toto pochybení je pak nejzávažnější ve vztahu k účastníkovi řízení, Barboře Dluhošové, se kterou stavební úřad v rámci předchozího projednání věci vůbec nejednal, a jmenovaná tak ve výsledku nemohla uplatnit své námítky proti předmětné stavbě ani v předchozím, ani v novém projednání věci. **Jedná se o takové pochybení, které nemůže odvolací orgán napravit v odvolacím řízení a jelikož způsobuje nezákonnost vydaného rozhodnutí, odvolací orgán je nucen je zrušit a věc vrátit k novému projednání.** V návaznosti na uvedené pak musí odvolací orgán dále zmínit, že byť stavební úřad v odůvodnění napadeného rozhodnutí konstatoval, že projektová dokumentace je dostatečná, úplná, přehledná a vypracovaná podle požadavků vyhlášky č. 499/2006 Sb., jedná se jen o obecné konstatování, kdy se stavební úřad vůbec nevyjádřil k tomu, jak vyhodnotil doplnění DÚR (odstupy a upřesnění ve vztahu ke staveništi), resp. zda jej považuje za dostačující.

Odvolací orgán dále v souvislosti s postupem stavebního úřadu zjistil, že stavební úřad v rámci nového projednání věci vyzýval žadatele dne 16. 8. 2022 a 23. 12. 2022 k doplnění žádosti, přičemž současně usnesením vedené územní řízení do doby doplnění žádosti přerušil. Tato usnesení o přerušování řízení ovšem doručoval pouze žadateli. Ostatní účastníci řízení tak nebyli stavebním úřadem o skutečnosti, že územní řízení je přerušeno, vůbec informováni. Odvolací orgán v této souvislosti sděluje, že v případě, kdy již stavební úřad jedná i s ostatními účastníky řízení, nemůže aplikovat větu první ust. § 86 odst. 4 stavebního zákona, kde se uvádí, že *pokud žádost neobsahuje požadované náležitosti, stavební úřad vyzve žadatele k jejímu doplnění*

a řízení přeruší; usnesení o přerušení se oznamuje pouze žadateli. Stejně tak je třeba připomenout, že pokud stavební úřad po doplnění požadovaných podkladů pokračuje v řízení, měl by tuto skutečnost rovněž oznámit všem účastníkům řízení. Stavební úřad tak postupoval v rozporu s ust. § 4 správního řádu. V souvislosti s doručováním odvolací orgán rovněž považuje za vhodné připomenout, že v daném případě se na řízení vztahuje také zákon č. 416/2009 Sb., o urychlení výstavby dopravní, vodní a energetické infrastruktury a infrastruktury elektronických komunikací, ve znění účinném do 31. 12. 2023 (dále jen „zákon č. 416/2009 Sb.“), který je ve vztahu ke stavebnímu zákonu speciální právní úpravou, a ve věcech, které upravuje, má před stavebním zákonem přednost. V ust. § 2 odst. 6 zákona č. 416/2009 Sb. je pak upraveno i doručování v řízeních vedených podle stavebního zákona s velkým počtem účastníků. V rámci nového projednání věci by tak měl stavební úřad v tomto smyslu provést nápravu.

V souvislosti s výrokem rozhodnutí pak odvolací orgán připomíná, že v návaznosti na rozšíření okruhu účastníků vedeného řízení o účastníky dle ust. § 85 odst. 2 písm. a) stavebního zákona měl stavební úřad toto promítnout i do označení účastníků řízení podle ust. § 27 odst. 1 správního řádu ve výroku napadeného rozhodnutí. V souladu s ust. § 87 odst. 1 stavebního zákona jsou totiž účastníky řízení podle ust. § 27 odst. 1 správního řádu kromě žadatele i účastníci řízení podle ust. § 85 odst. 2 písm. a) stavebního zákona. V souvislosti s podmínkami pro umístění stavby odvolací orgán již ve svém rozhodnutí č. j. MSK 61147/2021 ze dne 16. 5. 2022 konstatoval, že mu není zřejmé, proč stavební úřad stanovil rovněž podmínky pro realizaci stavby, když nevyhodnotil, které části řešeného záměru lze realizovat pouze na základě předmětného územního rozhodnutí, a že v případě, kdy záměr žádné takové části neobsahuje, jsou podmínky týkající se realizace stavby bezpředmětné a zmatečné. Odvolací orgán tehdy rovněž uvedl, že podmínky pro umístění stavby by obecně neměly obsahovat odkazy na zákony a jiné právní předpisy, které jsou samy o sobě závazné. S ohledem na uvedené není odvolacímu orgánu zřejmé, z jakého důvodu stavební úřad v napadeném rozhodnutí stanovil podmínku č. 3 či 4, týkající se realizace stavby. K podmínce č. 4 odvolací orgán navíc poznamenává, že od 1. 1. 2021 nabyl účinnosti zákon č. 541/2020 Sb., o odpadech, ve znění pozdějších předpisů, jak již bylo zmíněno výše. V souvislosti s podmínkou č. 5 odvolací orgán dále připomíná, že v ust. § 149 odst. 1 správního řádu se mj. uvádí, že obsah závazného stanoviska je závazný pro výrokovou část rozhodnutí správního orgánu, přičemž z ust. § 9 odst. 2 písm. a) vyhlášky č. 503/2006 Sb., o podrobnější úpravě územního rozhodování, územního opatření a stavebního řádu, ve znění účinném do 31. 12. 2023 (dále jen „vyhláška č. 503/2006 Sb.“), vyplývá, že rozhodnutí o umístění stavby obsahuje podmínky uvedené v závazné části závazného stanoviska dotčeného orgánu. Je nutno zmínit, že jedním z podkladů rozhodnutí bylo i souhlasné závazné stanovisko orgánu ochrany přírody a krajiny, které je součástí souhlasného koordinovaného závazného stanoviska ze dne 25. 1. 2019, č. j. MBC/2402/19/ŽP/Koc 139/2019, s podmínkami. Toto závazné stanovisko bylo v průběhu předchozího odvolacího řízení přezkoumáno postupem dle ust. § 149 odst. 7 správního řádu odborem životního prostředí a zemědělství Krajského úřadu Moravskoslezského kraje, který jej svým závazným stanoviskem č. j. MSK 76490/2021 ze dne 23. 7. 2021 pouze formálně změnil (byla doplněna slova „ve vztahu k ochraně dřevin podle § 7 odst. 1 zákona o ochraně přírody a krajiny a ve vztahu k ochraně krajinného rázu podle § 12 téhož zákona“), přičemž podmínky vyplývající z tohoto závazného stanoviska byly potvrzeny. Stavební úřad v podmínce č. 5 napadeného rozhodnutí stanovil, že „*při realizaci stavby budou chráněny stromy před mechanickým poškozením, v souladu s koordinovaným stanoviskem MěÚ Bílovec ze dne 25. 1. 2019, pod zn.: MBC/2402/19/ŽP/Koc 139/2019*“. Stavební úřad tím, že do podmínek rozhodnutí nepřejal výslovně obě podmínky vyplývající ze závazného stanoviska orgánu ochrany přírody a krajiny, postupoval v rozporu s ust. § 9 odst. 2 písm. a) vyhlášky č. 503/2006 Sb. Zároveň je nutno uvést, že i souhlasné závazné stanovisko drážního úřadu č. j. DUCR-57694/20/Vs ze dne 9. 10. 2020 obsahovalo podmínky. Také toto závazné stanovisko drážního úřadu bylo v průběhu předchozího odvolacího řízení přezkoumáno postupem dle ust. § 149 odst. 7 správního řádu, přičemž bylo potvrzeno závazným stanoviskem

jeho nadřízeného správního orgánu, tj. MD, č. j. MD-24161/2021-130/3 ze dne 30. 7. 2021. Stavební úřad tedy měl do podmínek napadeného rozhodnutí zapracovat i tyto podmínky vyplývající ze závazného stanoviska drážního úřadu, což neučinil.

Odvolací orgán se dále zabýval tím, jak stavební úřad posoudil záměr žadatele z hledisek uvedených v ust. § 90 stavebního zákona, zejména jeho odst. 1 písm. a). Nedostatečnost tohoto posouzení totiž odvolací orgán konstatoval ve svém rozhodnutí č. j. MSK 61147/2021 ze dne 16. 5. 2022, v němž zároveň shledal nedostatečnost ve vypořádání námitek účastníků řízení směřujících do kvality prostředí. Stavební úřad k ust. § 90 odst. 1 písm. a) stavebního zákona v napadeném rozhodnutí zejména uvedl, že předmětný záměr je v souladu s ust. § 20 odst. 1, 4 a 5, ust. § 23 a ust. § 24 vyhlášky č. 501/2006 Sb., o obecných požadavcích na využívání území, ve znění účinném do 31. 12. 2023 (dále jen „vyhláška č. 501/2006 Sb.“), přičemž k těmto ustanovením uvedl své správní úvahy. V souvislosti s vyhodnocením, zda umístěním předmětné stavby zůstane zachována kvalita prostředí, dle požadavku v ust. § 25 odst. 1 vyhlášky č. 501/2006 Sb., pak stavební úřad v odůvodnění rozhodnutí zejména konstatoval, že přes stávající železniční most vede trasa vlakového spojení Bílovec – Studénka, tato trasa zůstane zachována, bude zachováno její umístění, není navrhováno její jiné využití. Rovněž je stavba umístována v rozsahu ochranného pásma dráhy, resp. toto pásmo nijak nerozšiřuje. Stavba nového železničního mostu odstraní omezení průjezdu, resp. bude mít světlé rozměry ve vztahu k překračované silnici v souladu s normovými hodnotami. Z odůvodnění rozhodnutí vyplývá, že stavební úřad dále vycházel z posouzení, jež provádí dle zvláštních právních předpisů dotčené orgány, v tomto případě drážní správní úřad, který v dané věci vydal dne 9. 10. 2020 souhlasné závazné stanovisko s podmínkami či dotčený orgán na úseku pozemních komunikací, tj. odbor dopravy, který v dané věci vydal dne 18. 10. 2022 také souhlasné závazné stanovisko. Současně stavební úřad konstatoval, že další dotčené orgány na úsecích lesního hospodářství, vodního hospodářství, ochrany přírody a krajiny a územního plánování vydaly v dané věci svá souhlasná závazná stanoviska (orgán ochrany přírody a krajiny s podmínkami). Stavební úřad vycházel rovněž z dalších vyjádření správních orgánů, zejména na úseku ochrany ovzduší či ochrany veřejného zdraví.

Stavební úřad se přitom ztotožnil zejména se závěry odboru dopravy, uvedenými v jeho souhlasném závazném stanovisku ze dne 18. 10. 2022. Odbor dopravy k dopravnímu významu dotčené silnice č. III/46418 uvedl následující: *„Je skutečností obecně známou, že tato silnice dříve plnila dopravní význam silnice II. třídy (č. 464) a převáděla územím regionální dopravu, přičemž v rámci projektu Dálnice D47 (stavba D47 4706, Hladké Životice – Bílovec) byla realizována její přeložka a tah byl po r. 2009 převeden na nové silniční těleso Bílov – Studénka (v části Bílovec - Bílov na vyřazenou silnici I. třídy č. 47). Předmětná silnice pak byla přeřazena do kategorie silnic III. třídy s určením pro napojení obcí na silniční síť. Na předmětné silnici probíhá obousměrný provoz vozidel, přičemž pohyb vozidel je s ohledem na šíři pozemní komunikace pod mostním tělesem regulován dopravní značkou P7 Přednost protijedoucích vozidel ze strany od Bílovce. Popsané uspořádání a dopravní význam silniční sítě je patrné z informačního systému dálnic a silnic (ISSDS ČR), který je veřejně přístupný www.rsd.cz. **Podle krajského úřadu tak nelze důvodně předpokládat, že by v důsledku projednávané rekonstrukce železničního mostu vzrostla atraktivita původního tahu natolik, že by regionální doprava začala tah znovu využívat.** Navíc právní úprava přijatá po r. 2015 umožňuje v případech nežádoucího využívání silnice III. třídy tranzitní dopravou vydat samostatný zákaz využívání takového tahu (ust. § 24a zákona o pozemních komunikacích). Po prostudování předložené projektové dokumentace krajský úřad konstatuje, že projednávanou stavbou dojde k poměrně nevýznamným stavebně-technickým změnám ve vztahu k řešení dotčené silnice III. třídy. Za současného stavu je silnice umístěna pod klenbovou mostní konstrukcí, v níž je celkový prostor pro pozemní komunikaci v šíři 6,014 m, přičemž po realizaci bude prostor pro komunikaci v šíři 8,7 m, což umožní uspořádání dotčené silnice III. třídy takovým*

způsobem, aby nebylo třeba k vedení obousměrného provozu vozidel nutné další regulování provozu dopravní značkou P7. Krajský úřad nicméně dodává, že otázka dalšího užití této dopravní značky bude případně předmětem samostatného správního řízení. S ohledem na zachování dopravního významu, průjezdnosti a celkového zlepšení stavebně technického stavu předmětného úseku silnice III. třídy krajský úřad uplatnil shora uvedené souhlasné závazné stanovisko. **Realizací projednávané stavby nepochybně dojde ke zlepšení bezpečnostní situace silničního prostoru i dráhy**" (z výrazněno odvolacím orgánem). Stavební úřad k tomu doplnil, že jak vyplývá z argumentace odboru dopravy, dopravní napojení regionálního propojení bylo již dříve převedeno na jinou silnici Bílov – Studénka, a proto nelze očekávat, že by řidiči používali dotčenou silnici č. III/46418, která je nižší kvality. Současně zmínil, že pokud by však došlo k intenzivnímu užívání silnice z pohnutek, které nyní nejsou zřejmé, je možné dopravu regulovat dopravním značením.

Stavební úřad se ztotožnil rovněž s tím, co uvedla KHS ve svém vyjádření ze dne 29. 9. 2022. KHS zejména sdělila, že „řešený stavební záměr rekonstrukce železničního mostu se nachází na lokální železniční trati Studénka-Bílovec a jeho realizace není spojena se změnou organizace železniční dopravy, se změnou umístění a s nárůstem přepravní kapacity na této trati. Z hlediska hlukové studie v obytné zástavbě u silnice III/46418, která se v území dotčeném stavebním záměrem nachází na rozhraní obce Velké Albrechtice a města Bílovec, do současné doby KHS nezaznamenává žádný podnět veřejnosti ve věci nadměrného hluku z dopravy na této pozemní komunikaci. Z navrhovaných úprav železničního mostu, které zvýší jeho podjezdnou výšku a umožní obousměrný provoz, a **bez reálného zpracování stavebně technického a dopravního řešení budoucí průmyslové zóny** (pouze s předpokladem jejího zřízení dle územního plánu; výstavba zamýšlené průmyslové zóny není součástí projektové dokumentace rekonstrukce železničního mostu, respektive předmětem územního řízení) **nelze předjímat budoucí dopravní situaci a dopravní hlučnost v území**" (z výrazněno odvolacím orgánem). Stavební úřad se současně ztotožnil i se závěry orgánu ochrany ovzduší, uvedenými v jeho vyjádření ze dne 18. 10. 2022. Orgán ochrany ovzduší v tomto svém vyjádření především konstatoval, že „vliv sektoru dopravy na kvalitu ovzduší je zcela okrajový, když naprosto dominantním zdrojem imisí uvedených znečišťujících látek jsou lokální zdroje individuálního vytápění domácností“, či „stavba má být realizována v místě stávajícího mostního objektu přes stávající silniční komunikaci třetí třídy, s jejíž existencí je již dnes spjata ovlivnění sousedních pozemků...“ a také „předmětná komunikace třetí třídy spojuje zastavěná území dvou sídelních útvarů, přičemž v těchto sídelních útvarech se nenachází významné činitele (např. koncentrace průmyslu), u nichž by existovalo důvodné riziko významného negativního ovlivnění sousedních pozemků...“. K oběma citovaným vyjádřením pak stavební úřad dodal, že posuzováním vlivů stavby průmyslové zóny se bude zabývat (za předpokladu, že bude podána žádost) v samostatném řízení.

Stavební úřad tedy s ohledem na vše výše uvedené shrnul, že se jedná o stavbu, která má nahradit stavbu stávající, která je v dané lokalitě provozována mnoho let a její realizací dojde pouze k uvedení stavby do obecně požadovaných a přijatelných normativních hodnot. Stavební úřad proto s ohledem na výše uvedené dospěl k závěru, že kvalita prostředí nebude v daném případě umístěním předmětné stavby snížena.

Odvolací orgán se s výše uvedeným posouzením stavebního úřadu, že i po umístění předmětné stavby zůstane kvalita prostředí zachována, ztotožňuje, a úvahy stavebního úřadu v této věci považuje za dostatečné, srozumitelné a přesvědčivé. Odvolací orgán dospěl k závěru, že stavební úřad respektoval ust. § 25 odst. 1 vyhlášky č. 501/2006 Sb., když řádně vyhodnotil jednotlivé činitele týkající se kvality prostředí s právními předpisy, které je upravují, ale také se standardy života v dané lokalitě. Stavební úřad se v souladu s názorem odvolacího orgánu zabýval posouzením kvality prostředí z hlediska jednotlivých složek, tj. dopravy, ovzduší

i hluku, přičemž vycházel zejména ze závazných stanovisek dotčených orgánů, ale také z vyjádření správních orgánů, která si opatřil v rámci součinnosti na úseku ochrany ovzduší či ochrany veřejného zdraví. Stavební úřad rovněž přihlédl ke stávajícímu stavu, kdy zdůraznil, že v daném případě se nejedná o umístění zcela nové stavby do území, ale o stavbu, která má nahradit stavbu stávající, jež je v dané lokalitě provozována mnoho let, což nemůže způsobit tak velké „imise“, jak je dovozováno. Existence stávajícího železničního mostu totiž již v současné době vykazuje určitá omezení pro vlastníky sousedních pozemků a staveb a předurčuje tím charakter dané lokality a způsob života jejich obyvatel. Dle názoru odvolacího orgánu nelze v dané lokalitě očekávat tutéž pohodu bydlení, resp. kvalitu prostředí, jako např. v případě bydlení ve vilové čtvrti či na okraji města. Nelze odhlédnout ani od toho, že stavební úřad vycházel rovněž ze souhlasného závazného stanoviska orgánu územního plánování, z něhož plyne, že záměr je v souladu s Územním plánem Velké Albrechtice, ve znění pozdějších změn, i s Územním plánem Bílovec, ve znění pozdějších změn. Odvolací orgán je názoru, že stavební úřad v odpovídající míře zohlednil skutečnosti a aspekty, které na toto posouzení mohou mít vliv, čímž napravil své dřívější pochybení, které mu bylo odvolacím orgánem vytknuto v rozhodnutí ze dne 16. 5. 2022. S přihlédnutím ke všemu výše uvedenému tedy stavební úřad dle názoru odvolacího orgánu prokázal, že negativní důsledky projednávaného záměru nepřekročí rámec nynějšího stavu v takové intenzitě, aby se jednalo o zhoršení kvality prostředí nad míru přiměřenou poměrům. Odvolací orgán přitom opětovně připomíná, že předmětem tohoto řízení není průmyslová zóna, a proto se v něm nelze zabývat namítanými negativními vlivy stavby v souvislosti se zpřístupněním průmyslové zóny. Pro úplnost pak považuje odvolací orgán za vhodné připomenout, že nikdo nemá veřejné subjektivní právo na to, aby poměry v území, v němž se nachází jeho majetek, byly navždy zakonzervovány, a nelze se tak domáhat toho, že kvalita prostředí se nezmění „absolutně“. V takovém případě by obecně v území nemohl být realizován žádný záměr, neboť každý záměr kvalitu prostředí v určitém kritériu změnit může. Přitom však nesmí dojít v podstatné míře k vybočení od obecných oprávněně požadovaných standardů se zohledněním místních zvláštností dané lokality, což bylo v daném případě posouzeno a dodrženo. Odvolací orgán dodává, že je třeba si uvědomit, že každá nová stavba nebo jiný způsob využití pozemku realizovaný v jakémkoli území představuje více či méně zásah do stávajícího stavu v území a do životního prostředí, přičemž právě za účelem prvotního posouzení případných negativních vlivů budoucích záměrů jsou pořizovány územní plány, ve kterých jsou po podrobném posouzení všech příslušných dotčených orgánů hájících veřejný zájem ve všech pro společnost nezbytných odvětvích a za účasti široké veřejnosti vymezovány plochy pro budoucí záměry, a to i pro ty, u kterých se možné negativní vlivy na okolí předpokládají. Jelikož během vedeného správního řízení nebyl stavebnímu úřadu předložen žádný doklad, který by umístění předmětné stavby z hlediska dodržení požadavků na zachování kvality prostředí znemožnil, lze souhlasit se závěrem stavebního úřadu, že kvalita prostředí zůstane v daném případě zachována. Odůvodnění rozhodnutí dle názoru odvolacího orgánu obsahuje dostatek konkrétních úvah stavebního úřadu o tomto závěru.

Odvolací orgán se zabýval i tím, jak se stavební úřad vypořádal i s dalšími námitkami účastníků řízení uplatněnými v průběhu řízení. Když odvolací orgán odhlédne od formulace stavebního úřadu, který ve vztahu k některým námitkám uvedl, že se s nimi neztotožňuje či že s nimi nesouhlasí (správně má stavební úřad uplatněné námitky vyhodnotit z hlediska jejich včasnosti a přípustnosti ve smyslu ust. § 89 stavebního zákona, a poté posoudit, zda jsou důvodné či nikoli), tak musí konstatovat, že **stavební úřad se opomněl vypořádat s některými z uplatněných námitek účastníků řízení**. Konkrétně se nevyjádřil k námitce, že stavba má zasahovat rovněž na pozemky parc. č. 868/1, 881/7, 2488 a 2492 v k. ú. Velké Albrechtice či k tomu, z jakého důvodu nepovažuje námitku Evy Longinové ohledně tvrzeného umístění stavby i na pozemku parc. č. 881/7 v k. ú. Velké Albrechtice (dříve pozemek parc. č. 881/3) za námitku týkající se existence nebo rozsahu vlastnických práv ve smyslu ust. § 89 odst. 6 stavebního zákona, jak se jmenovaná domnívala. **Odůvodnění**

rozhodnutí je proto v této části nedostatečné, neboť nespĺňuje požadavky na jeho obsah ve smyslu ust. § 68 odst. 3 správního řádu.

Vzhledem ke skutečnosti, že odvolací orgán napadené rozhodnutí stavebního úřadu ruší a věc vrací k novému projednání, považuje odvolací orgán za vhodné ještě připomenout, že pro rozhodnutí stavebního úřadu je rozhodný právní a skutkový stav v době jeho vydání. To platí taktéž pro podklady použité v rozhodnutí, tj. také pro závazná stanoviska dotčených orgánů, která musí být aktuální v době rozhodování stavebního úřadu. Odvolací orgán proto upozorňuje, že během odvolacího řízení nabyla účinnosti Aktualizace č. 6 a 7 Zásad územního rozvoje Moravskoslezského kraje a také Aktualizace č. 6 a 7 Politiky územního rozvoje ČR. Vzhledem k této skutečnosti odvolací orgán připomíná stavebnímu úřadu povinnost postupovat podle ust. § 4 odst. 2 a 4 stavebního zákona. V tomto konkrétním případě má stavební úřad povinnost zažádat příslušný orgán územního plánování o posouzení předmětných změn v aktualizacích na daný záměr (tj. na závěry jeho závazného stanoviska), a případně o vydání navazujícího závazného stanoviska.

Dále se odvolací orgán zabýval obsahem podaných **odvolání**.

Nejprve odvolací orgán uvádí, že jelikož odvolatelé v odvolání zpochybňovali závazná stanoviska dotčených orgánů, která byla podkladem pro vydání napadeného rozhodnutí, postupoval odvolací orgán v souladu s ust. § 149 odst. 7 správního řádu a nechal přezkoumat souhlasné závazné stanovisko odboru dopravy č. j. MSK 111096/2022 ze dne 18. 10. 2022 jeho nadřízeným správním orgánem, tj. MD, které jej svým závazným stanoviskem ze dne 2. 10. 2023 potvrdilo. Jak již bylo uvedeno výše v tomto rozhodnutí, ve smyslu ust. § 149 odst. 1 správního řádu je obsah závazného stanoviska závazný pro výrokovou část rozhodnutí vydaného stavebním úřadem v dané věci, a to zejména s ohledem na ust. § 90 odst. 1 písm. c) stavebního zákona, dle kterého stavební úřad posuzuje záměr žadatele i z hlediska, zda je v souladu se závaznými stanovisky dotčených orgánů. MD dospělo k závěru, že napadené závazné stanovisko není nezákonné či nesprávné. Obsahem tohoto závazného stanoviska dotčeného orgánu je tak při svém rozhodování vázán i odvolací orgán, neboť odvolací řízení tvoří s řízením prvoinstančním jeden celek.

MD se ve svém závazném stanovisku rovněž vyjádřilo k odvolacím námitkám, že v důsledku stavby dojde ke změně šířkového a výškového profilu silnice v prostoru pod mostem, čímž bude umožněn průjezd kamionové dopravy, který nebyl doposud, z důvodu nevhodných technických parametrů předmětné pozemní komunikace, možný. K těmto námitkám pak MD konstatovalo, že brojení proti změně technických parametrů silnice nemůže být důvodem pro změnu závazného stanoviska. MD sdělilo, že je naopak žádoucí, aby v souvislosti se stavebními úpravami mostu na stavbě dráhy došlo k souvisejícím stavebním úpravám silnice, jejíž parametry budou po realizaci stavby odpovídat technickým parametrům uvedeným ve výše označených technických předpisech, když to systémově nemají být stavebně-technická omezení, která slouží k regulaci dopravy, pro kterou právní úprava předpokládá primárně jiné nástroje (zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů). Z uvedeného je zřejmé, že **MD nepovažovalo odvolací námitky za důvodné. S hodnocením výše uvedených odvolacích námitek se odvolací orgán plně ztotožňuje.**

Odvolacímu orgánu tak s ohledem na potvrzení (resp. pouhou formální změnu v případě závazného stanoviska dotčeného orgánu na úseku ochrana přírody a krajiny) závazných stanovisek dotčených orgánů jejich nadřízenými správními orgány jak v průběhu předchozího odvolacího řízení, tak v průběhu současně vedeného odvolacího řízení, **nezbývá než odvolací námitky** směřující proti nim **označit jako nedůvodné**. Současně je nutno připomenout, že stavební úřad byl obsahem závazných stanovisek dotčených orgánů při

svém rozhodování vázán, a stejně tak je jimi, a následně i závaznými stanovisky jejich nadřízených správních orgánů, vázán i odvolací orgán, neboť odvolací řízení tvoří s řízením prvoinstančním jeden celek a současně odvolací orgán postupuje ve smyslu ust. § 149 odst. 1 správního řádu.

K odvolacím důvodům uvedeným pod **bodem č. 1 odvolání** je nutno sdělit, že touto otázkou se již odvolací orgán zabýval výše ve svém rozhodnutí, kdy konstatoval, že stavební úřad se posouzením zachování kvality prostředí řádně zabýval a odůvodnění rozhodnutí stavebního úřadu v tomto smyslu shledal dostačujícím. Pro úplnost odvolací orgán poznamenává, že formulací „nedojde k žádné změně proti stávajícímu stavu“ měl stavební úřad na mysli skutečnost, že se jedná o stavbu, která nahradí stavbu stávající. Odvolací orgán se s ohledem na všechny výše uvedené skutečnosti ani neztotožňuje s názorem odvolatelů, že stavební úřad nedbal vodítek odvolacího orgánu. Co se týče možnosti osazení dopravní značky pro zákaz využívání tahu tranzitní dopravou, příp. udělení výjimky z tohoto zákazu, lze se přiklonit k názoru odvolatelů v tom smyslu, že osazení takové značky je pouze možností. Nicméně lze uvést, že tvrzení odvolatelů ohledně užívání silnice k průjezdu kamionovou dopravou z průmyslové zóny, a tím zhoršení kvality prostředí, nelze dopředu predikovat, neboť průmyslová zóna není dosud realizovaná, a současně nelze již nyní předjímat, že kamiony budou tuto trasu ve zvýšené intenzitě využívat. Tyto otázky budou řešeny až v souvislosti s povolováním průmyslové zóny. Stejný názor vyslovila v dané věci i KHS. **Tyto odvolací námítky proto odvolací orgán považuje za nedůvodné.**

K **bodu č. 2 podaného odvolání** se odvolací orgán vyjadřoval již ve svém rozhodnutí č. j. MSK 61147/2021 ze dne 16. 5. 2022, když zejména uvedl, že v ust. § 87 odst. 1 stavebního zákona je založena možnost, aby stavební úřad upustil od ústního jednání, přičemž posouzení této možnosti v konkrétních jednotlivých případech přísluší stavebnímu úřadu. Na ústní jednání tak nemají účastníci řízení právní nárok, neboť záleží plně na správním uvážení stavebního úřadu, zda ústní jednání nařídí či nikoliv. Důvody uvedené stavebním úřadem pak shledal odvolací orgán za plně dostačující. Odvolací orgán současně ve svém rozhodnutí ze dne 16. 5. 2022 vysvětlil, že o upuštění od ústního jednání se nevydává žádné rozhodnutí. **Tuto odvolací námítku tudíž považuje odvolací orgán za nedůvodnou.**

Odvolací orgán se dále zabýval **bodem č. 3 odvolání**, v němž bylo namítáno, že okruh účastníků řízení byl stavebním úřadem nesprávně určen a nebyl řádně odůvodněn. Stavební úřad k námitce uplatněné v řízení, že nesprávně určil okruh účastníků řízení, uvedl, že k těmto námitkám nepřihlížel, neboť překračují rozsah námitek definovaných v ust. § 89 odst. 4 stavebního zákona. Odvolací orgán připomíná, že v souladu s ust. § 89 odst. 4 stavebního zákona **může obec uplatňovat v územním řízení námítky k ochraně zájmů obce a zájmů občanů obce. Osoba, která může být účastníkem řízení podle § 85 odst. 2 písm. a) a b), může uplatňovat námítky proti projednávanému záměru v rozsahu, jakým může být její právo přímo dotčeno. Osoba, která je účastníkem řízení podle zvláštního právního předpisu, může v územním řízení uplatňovat námítky pouze v rozsahu, v jakém je projednávaným záměrem dotčen veřejný zájem, jehož ochranou se podle zvláštního právního předpisu zabývá. K námitkám, které nesplňují uvedené požadavky, se nepřihlíží.** Dále odvolací orgán konstatuje, že v rámci nového projednání věci stavební úřad přehodnotil původně určený okruh účastníků řízení, když mezi ně zahrnul i osoby dle ust. § 85 odst. 2 písm. a) stavebního zákona, jednal i s původně opomenutým účastníkem řízení či vyloučil z okruhu účastníků řízení Spolek obce Velké Albrechtice, z. s., přičemž současně uvedl, které konkrétní pozemky a stavby ve vztahu k vedenému územnímu řízení považuje za sousední, s tím, že další osoby nemohou být rozhodnutím ve věci dotčeny. Z odůvodnění rozhodnutí rovněž plyne, že jiné zamýšlené stavby v průmyslové zóně nejsou předmětem vedeného územního řízení. S ohledem na uvedené se odvolací orgán ztotožňuje se stavebním úřadem, že **k námitkám směřujícím do okruhu účastníků řízení nelze ve smyslu ust. § 89 odst. 4 stavebního zákona**

přihlížet. Nad rámec uvedeného pak odvolací orgán sděluje, že účastníci řízení si nemohou osobovat práva druhých a domáhat se za jiné osoby, než které stavební úřad zahrnul do okruhu účastníků určitého správního řízení, postavení účastníků řízení. Stanovení a odůvodnění okruhu účastníků konkrétního řízení je zcela v kompetenci stavebního úřadu.

Odvolací orgán se ve svém rozhodnutí č. j. MSK 61147/2021 ze dne 16. 5. 2022 již vyjadřoval i **k bodu č. 4 podaného odvolání** ohledně pravosti předkládaných vyjádření a stanovisek správců technické infrastruktury, kdy konstatoval, že skutečnost, zda jsou ve spise založeny originály listin, či jejich kopie, které si stavební úřad ověřil s originálem, se nemůže nijak dotknout práv odvolatelů, kteří mohou v územním řízení uplatňovat své námitky pouze v rozsahu daném ust. § 89 stavebního zákona. Odvolatelé ani v námitkách neuvedli, v čem by měla být vyjádření a stanoviska správců technické infrastruktury vadná, a v tomto smyslu nic nedoplňovali ani v odvolání. **Odvolací orgán se tak ztotožňuje se závěrem učiněným stavebním úřadem, že k těmto námitkám se nepřihlíží.**

Pokud odvolatelé dále poukazovali na to, že stavební úřad si vyžádal součinnost správních orgánů ještě před úplným doplněním podkladů žadatelem (**viz bod č. 5 odvolání**), což považují za vadný postup, je nutno sdělit, že stavební úřad postupoval v rámci nového projednání věci v souladu s názorem odvolacího orgánu, přičemž žadatelem později doplňované podklady neměly na vyjádření správních orgánů v rámci součinnosti žádný vliv, neboť projednávaný záměr zůstal totožný. **Tuto odvolací námitku tudíž považuje odvolací orgán za nedůvodnou.**

Dále odvolatelé ve svém odvolání dále upozornili na skutečnost, že stavební úřad se v odůvodnění rozhodnutí nevyjádřil k námitce, že stavba má zasahovat rovněž na pozemky parc. č. 868/1, 881/7, 2488 a 2492 v k. ú. Velké Albrechtice (ze spisu nevyplývá, že by v průběhu řízení byla uplatněna námitka, že stavba má zasahovat i na pozemek parc. č. 2493/2, jak uvedli odvolatelé) ani k tomu, z jakého důvodu nepovažuje námitku Evy Longinové ohledně tvrzeného umístění stavby i na pozemku parc. č. 881/7 v k. ú. Velké Albrechtice (dříve pozemek parc. č. 881/3) za námitku týkající se existence nebo rozsahu vlastnických práv ve smyslu ust. § 89 odst. 6 stavebního zákona, jak se jmenovaná domnívala (**viz bod č. 6 odvolání**). Rovněž touto otázkou se již odvolací orgán zabýval výše ve svém rozhodnutí, kdy konstatoval v tomto směru nedostatečnost odůvodnění napadeného rozhodnutí. **Tyto odvolací námitky tudíž považuje odvolací orgán za důvodné.** Pokud v této souvislosti odvolatelé zmínili, že stavební úřad nevyužil institut součinnosti a nepožádal žadatele (jeho cestou projektanta) o vyjádření k námitkám ohledně tvrzeného jiného umístění stavby, jak mu bylo navrženo odvolacím orgánem v jeho rozhodnutí ze dne 16. 5. 2022, odvolací orgán k tomu pouze uvádí, že se jednalo o pouhé doporučení odvolacího orgánu, kterého stavební úřad mohl, ale nemusel využít.

V další části odvolání pak odvolatelé uvedli výhrady k doplněné a upřesněné DÚR, zejména k jeho doplněnému koordinačnímu situačnímu výkresu, který dle jejich názoru neobsahuje vyznačení vzdálenosti umístěvané stavby od hranice sousedních pozemků či sousedních staveb a neobsahuje ani legendu značek a zákresů v něm obsažených. Jako příklad zmínili zákres v DÚR, z něhož není dle jejich názoru zřejmé, co znamená, neboť není obsažen v legendě. V této souvislosti zmínili, že se jedná zjevně o část stavby umístěné na pozemku parc. č. 2493/2 v k. ú. Velké Albrechtice, přičemž stavební úřad to ve výroku, natož v odůvodnění rozhodnutí, nijak nevysvětluje a souhlas vlastníka nevyžadoval (**viz bod č. 7 odvolání**). K uvedenému musí odvolací orgán konstatovat, že s ohledem na skutečnost, že stavební úřad v rámci nového projednání věci po doplnění a upřesnění DÚR opětovně neumožnil účastníkům řízení uplatnit jejich námitky a účastníci řízení tak neměli možnost uplatnit vůči této kompletní DÚR své případné výhrady, **nemůže se k těmto odvolacím**

námítkám vyjádřit. Vzhledem ke skutečnosti, že odvolací orgán napadené rozhodnutí stavebního úřadu ruší a věc vrací k novému projednání, mají odvolatelé možnost uplatnit tyto námitky u stavebního úřadu v rámci nového projednání věci, a to ve lhůtě k tomu stanovené.

K odvolacím důvodům uvedeným pod **bodem č. 8 odvolání** je nutno sdělit, že rovněž otázkou stanovených podmínek se již odvolací orgán zabýval výše ve svém rozhodnutí, a proto na tento text plně odkazuje. Ve vztahu k podmínkám č. 3 a 4 proto **odvolací orgán považuje odvolání za důvodné.** Ve vztahu k podmínce č. 5 je nutno uvést, že stanovení této podmínky (byť byla nepřesně formulovaná) vyplývá přímo ze zákona, a nelze ji tak považovat za vadnou a nezákonnou, jak dovozují odvolatelé. **Tuto část odvolací námitky tak odvolací orgán považuje za nedůvodnou.**

Odvolatelé **v bodě č. 9 odvolání** rovněž namítali, že stavební úřad v písemném vyhotovení rozhodnutí neuvedl všechna jména a příjmení účastníků řízení ve smyslu ust. § 69 odst. 2 správního řádu. K tomu je nutno sdělit, že v ust. § 92 odst. 3 stavebního zákona je stanoveno, že *územní rozhodnutí se doručuje podle § 87 odst. 1 až 3. V případě doručování územního rozhodnutí veřejnou vyhláškou se v něm účastníci řízení podle § 85 odst. 2 písm. b) identifikují označením pozemků a staveb evidovaných v katastru nemovitostí dotčených vlivem záměru.* Současně musí odvolací orgán uvést, že podle ust. § 192 stavebního zákona platí, že *na postupy a řízení se použijí ustanovení správního řádu, pokud tento zákon (tj. stavební zákon) nestanoví jinak.* Výše citované ust. § 92 odst. 3 stavebního zákona má tedy přednost před obecnou právní úpravou obsaženou v ust. § 69 odst. 2 správního řádu. **Tuto odvolací námitku tudíž odvolací orgán považuje rovněž za nedůvodnou.**

Odvolací orgán je názoru, že se dostatečně podrobně zabýval předloženým spisem, jeho obsahem a všemi doklady a podklady. Ve smyslu ust. § 89 odst. 2 správního řádu přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které jeho vydání předcházelo, s právními předpisy, tj. zákonnost napadeného rozhodnutí, i jeho správnost v rozsahu námitek uvedených v odvolání. Na základě výsledku tohoto přezkoumání pak odvolací orgán rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Závěrem odvolací orgán uvádí, že toto rozhodnutí o odvolání v řízení s velkým počtem účastníků řízení doručuje jednotlivě i odvolatelkám, Evě Longinové a Barboře Dluhošové, oběma prostřednictvím jejich zástupce Mgr. Jiřího Kubaly, které jsou v předmětném řízení vedlejšími účastníky řízení, a to s ohledem na rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 6 As 285/2021-55 ze dne 7. 12. 2023.

Podle ust. § 69 odst. 2 správního řádu se v písemném vyhotovení rozhodnutí uvedou jména a příjmení všech účastníků řízení. V daném případě jsou účastníky odvolacího řízení Správa železnic, státní organizace, město Bílovec, obec Velké Albrechtice, ČEZ Distribuce a. s., GasNet s. r. o., Severomoravské vodovody a kanalizace Ostrava a. s., osoby s vlastnickými nebo jinými věcnými právy k sousedním pozemkům a stavbám na nich: pozemky parc. č. 2536, 2549, 2534/1, 2535/7, 2535/4, vše v k. ú. Bílovec-město, a pozemky parc. č. 881/7, 2008/2, 2492, 2488, 868/1, 868/3, 2493/1, 2494, 2489, 2493/2, vše v k. ú. Velké Albrechtice.

Poučení

Podle ust. § 91 odst. 1 správního řádu se proti rozhodnutí odvolacího správního orgánu **nelze** dále odvolat. Rozhodnutí odvolacího orgánu je v právní moci, jestliže bylo oznámeno všem odvolatelům a účastníkům řízení podle ust. § 27 odst. 1 správního řádu.

Ing. Renata Chrátková
vedoucí odboru krajský stavební úřad

Rozdělovník

Účastníci řízení - doručováno jednotlivě

Správa železnic, státní organizace, Dlážděná 1003/7, 110 00 Praha - Nové Město (do datové schránky)

město Bílovec, Slezské náměstí 1/1, 743 01 Bílovec (do datové schránky)

obec Velké Albrechtice, Velké Albrechtice 119, 742 91 Velké Albrechtice, prostřednictvím zástupce Mgr. Jiřího Kubaly, advokáta, Josefa Václava Sládka 35, 738 01 Frýdek-Místek (do datové schránky)

ČEZ Distribuce a. s., Teplická 874/8, 405 02 Děčín-Podmokly (do datové schránky)

GasNet s. r. o., Klíšská 940/96, 400 01 Ústí nad Labem (do datové schránky)

Severomoravské vodovody a kanalizace Ostrava a. s., 28. října 1235/169, 709 00 Ostrava-Mariánské Hory (do datové schránky)

Eva Longinová, Velké Albrechtice 240, 742 91 Velké Albrechtice, prostřednictvím zástupce Mgr. Jiřího Kubaly, advokáta, Josefa Václava Sládka 35, 738 01 Frýdek-Místek (do datové schránky)

Barbora Dluhošová, bytem Pivovarská 512/5b, 682 01 Vyškov, prostřednictvím zástupce Mgr. Jiřího Kubaly, advokáta, Josefa Václava Sládka 35, 738 01 Frýdek-Místek (do datové schránky)

Účastníci řízení - doručováno veřejnou vyhláškou

Osoby s vlastnickými nebo jinými věcnými právy k sousedním pozemkům a stavbám na nich: pozemky parc. č. 2536, 2549, 2534/1, 2535/7, 2535/4, vše v k. ú. Bílovec-město, pozemky parc. č. 881/7, 2008/2, 2492, 2488, 868/1, 868/3, 2493/1, 2494, 2489, 2493/2, vše v k. ú. Velké Albrechtice (včetně CETIN a. s., Českomoravská 2510/19, 190 00 Praha)

Na vědomí

Městský úřad Bílovec, odbor stavební úřad, 17. listopadu 411/3, 743 01 Bílovec (do datové schránky)

Písemnost se doručuje veřejnou vyhláškou dle ust. § 25 odst. 2 správního řádu tak, že se vyvěsí na úřední desce správního orgánu, který písemnost doručuje, tj. na úřední desce Krajského úřadu Moravskoslezského kraje. Písemnost se zveřejní též způsobem umožňujícím dálkový přístup. Patnáctým dnem po vyvěšení na úřední desce a zveřejněním na webových stránkách Moravskoslezského kraje, elektronické desce krajského úřadu, se písemnost považuje za doručenu.